

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 8(265) 15 august 2013

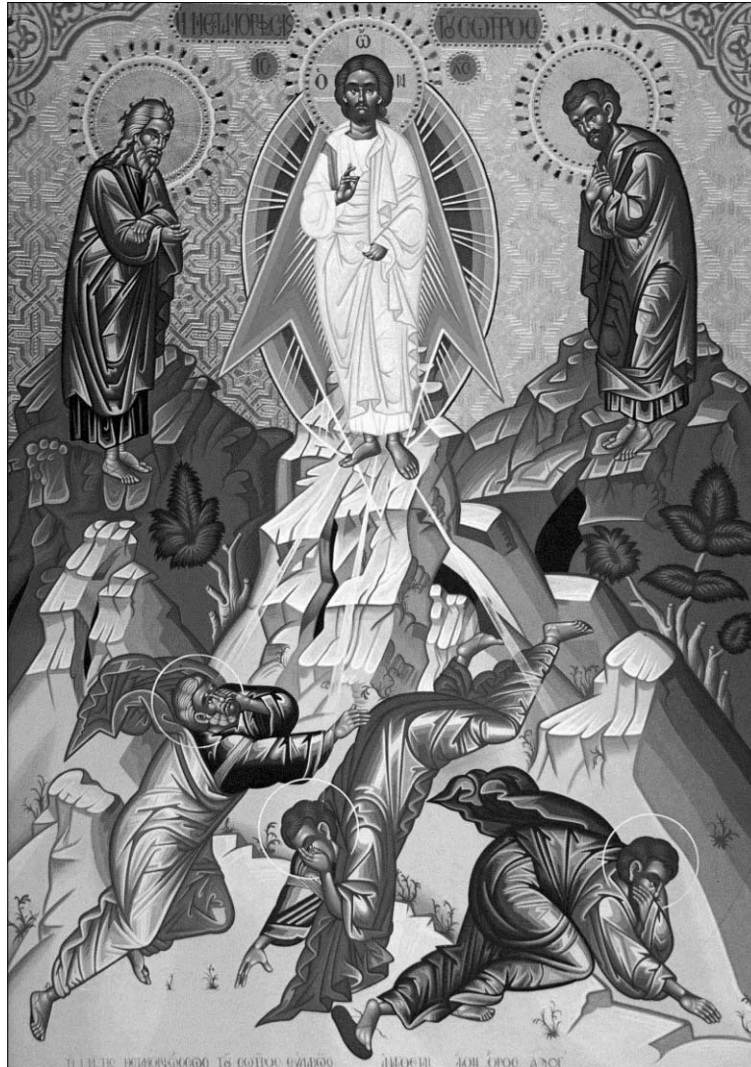
SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI

În cea de-a 6/19 zi a lunii august, creștin ortodoxii prăznuiesc Schimbarea la Față a Domnului, sărbătoare deosebit de importantă, praznic împărătesc.

Înainte de sfintele și mântuitoarele Sale patimi, Domnul Iisus Hristos a arătat ucenicilor Petru, Ioan și Iacov, pe muntele Taborului, slava Sa dumnezeiască. (...) Schimbarea la Față a Lui Hristos pe Tabor le dădea Apostolilor dovada anticipată a învierii și dumnezeirii Sale și a mântuirii tuturor celor ce vor crede în El, spre a le confirma mărturia lor dată Lui prin Petru la Cezareea lui Filip, că El este Hristosul, Fiul Lui Dumnezeu, confirmare cu atât mai necesară, cu cât, după acea mărturisire a lui Petru, Hristos le vorbise despre moartea ce-o va avea de suportat, dar din care va învia, ceea ce le produsese Apostolilor o sminteală de natură să le slăbească mărturia dată despre dumnezeirea Sa. Hristos le arată astfel că între dumnezeirea Sa și jertfa Sa ca om pentru oameni nu e o contradicție, ci că tocmai prin această jertfă se va arăta mărirea iubirii Sale dumnezeiești. Cu cât e mai înalt Dumnezeu, cu atât e în stare de o mai mare smerire din iubire pentru oameni. (...) Hristos le arată astfel Apostolilor că S-a coborât și Se va înălța prin jertfă nu numai pentru Sine ca om, ci pentru noi, în faptul că lângă El apar și Moise, și Ilie, care au crezut în întruparea și jertfa Lui ca om înainte de împlinirea lor, ceea ce înseamnă că a făcut aceasta și pentru cei ce vor crede în viitor în El. În acest scop, Moise și Ilie li se arată celor trei Apostoli, vorbind cu Hristos despre sfârșitul Lui, adică despre moartea și învierea Lui, care îi vor aduce Lui ca om strălucirea asemenea Soarelui. (...) Apostolii aud și glasul Tatălui răsunând dintr-un nor: "Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați!". Prin aceasta Tatăl Îl arată pe Hristos chiar ca Fiul iubit al Său, deci și Dumnezeu, și om, deci și pe ei, făcuți prin întrupare, frați ai Lui și fii ai Săi ca Tată", explica părintele Dumitru Stăniloae în cuvântul teologic la Duminica a șasea după Rusalii.

Sfânta Scriptură ne arată că pe muntele Taborului "pe când se ruga, deodată, fața Sa deveni o alta, Se schimbă și sclipi ca Soarele, în timp ce hainele Sale deveniră strălucitoare, de un alb scânteietor, cum nu poate înălbi pe pământ înălbitorul" (Marcu 9, 3).

Fața Mântuitorului a strălucit pe muntele Taborului asemenea unui izvor de lumină. Sfântul Ioan Damaschin, ne spune în "Predică la Schimbarea la Față", că Domnul "S-a schimbat la Față nu asumând ceea ce El nu era, ci arătându-le Apostolilor Săi ceea ce El era, deschizându-le ochii și, din orbi cum erau, făcându-i văzători". "Dumnezeu este lumină, iar vederea Sa este lumină", spune Sfântul Simeon Noul Teolog. Autorii Evangheliilor vorbesc despre "lumina cea adevărată Care luminează pe tot omul care vine în lume" (Ioan 1, 9), care, pe muntele Taborului, a strălucit mai puternic decât Soarele, astfel încât, incapabili să îi mai suporte strălucirea inaccesibilă, Sfinții Apostoli au căzut la pământ. "Lumina nematerială, necreată și situată în afara timpului, aceasta era Împărăția lui Dumnezeu venit întru puterea Duhului Sfânt, după cum Domnul promisese Apostolilor Săi. Întrevăzută atunci pentru o clipă, această lumină va deveni moștenirea veșnică a aleșilor în Împărăție, când Hristos va veni din nou, strălucind în toată scânteierea slavei Sale. Va reveni învăluit în lumină, în această lumină care a strălucit în Tabor și care a țâșnit din mormânt în ziua Învierii Sale, și care, răspândindu-se asupra sufletului și trupului celor aleși, îi va face să strălucească și pe ei "precum soarele" (cf. Matei 13:43). (...) Un nor luminos veni să îi acopere (pe Apostoli) cu umbra Sa, iar glasul Tatălui Se făcu auzit în mijlocul acestui nor, mărturisind pe Domnul : «Acesta este Fiul Meu prea-iubit, în care am bine-plăcut; ascultați de El». Acest nor era harul Duhului înfierii și, la fel ca și la Botezul Său în

Jordan, glasul Tatălui mărturisea pe Fiul și arăta că cele trei entități ale Sfintei Treimi, întotdeauna unite, participă la Mântuirea omului. (...) Lumina lui Dumnezeu, care permise mai întâi Apostolilor să îl «vadă» pe Hristos, îi ridică la o stare superioară viziunii și cunoștinței omenești când ea străluci mai puternic. Ieșiți în afară de tot ce este vizibil și chiar din ei înșiși, ei pătrunseră atunci în întunericul supra-luminos, în care Dumnezeu petrece (Psalmii 17:12) și «închizând ușa simțurilor lor», ei primiră revelația Tainei Treimii, care este mai presus de orice afirmație și de orice tăgăduire. Încă insuficient pregătiți revelației unor asemenea taine, căci nu trecuseră încă prin încercarea Crucii, Apostolii se înspăimântară cumplit. Dar când își ridicară capetele, îl văzură pe Iisus, singur, redevenit ca mai înainte, Care se apropie de ei și îi liniști. Apoi, coborând din munte, El le ceru să nu vorbească nimănui de cele ce văzuseră, până când Fiul Omului nu se va scula din morți. Înainte chiar de a îndeplini Mântuirea noastră prin Patimile Sale, Mântuitorul arată atunci că scopul venirii Sale în lume era tocmai să aducă pe tot omul la contemplația slavei Sale dumnezeiești". (Viețile sfinților de peste tot anul).

Biserica a rânduit dezlegare la pește la marele praznic al Schimbării la Față. Se spune că de la această mărită sărbătoare, vara este pe sfârșite iar primele semne ale toamnei își fac simțită prezența, o dată cu plecarea berzelor.

Postul Adormirii Maicii Domnului, prilej de curățire sufletească

Și în acest an, creștinii se pregătesc sufletește pentru postul Adormirii Maicii Domnului, renunțând la mâncărurile de dulce între 1/14 și 15/28 august.

Numit în popor și Postul Sântă-Măriei, acest moment religios precedă sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului (15/28 august), e rânduit de Biserică spre amintirea virtuților Sfintei Fecioare. În plus, el amintește de postul cu care Mama Mântuitorului, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice. Este mai ușor decât postul Patruzecimii, dar mai aspru decât al Nașterii Domnului și al Sfinților Apostoli.

Când s-a decis durata lui

Perioada a fost stabilită în toată Ortodoxia abia în secolul al XII-lea, la Sinodul Local din Constantinopol, sub conducerea Patriarhului Luca Crysoverghi. S-a hotărât ca acesta să înceapă la 1 august și să dureze 14 sau 15 zile, până la Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

Însemnătatea perioadei de abstenență

Acest post înseamnă înfrânare nu doar de la anumite alimente, ci de la tot ce ne desparte de Dumnezeu. Evită să te întristezi că pierzi din satisfacția oferită de hrana „de dulce“, pentru că prin această abținere vei fi părtaș a unor daruri ale Împărăției lui Dumnezeu.

Poți consuma untdelemn, pește și vin

Dacă te-ai decis să ții acest post, trebuie să știi că în miercuri și vinerea sunt permise alimentele uscate, iar marțea și joia se pot consuma și legume fierte, însă fără untdelemn. Sâmbăta și duminica este dezlegare la untdelemn și la vin. Pe 6 august, când este sărbătoarea Schimbării la Față, în orice zi ar cădea, dar și în ziua Adormirii Maicii Domnului, dacă aceasta cade într-o zi de miercuri sau vineri, se face dezlegare la untdelemn, pește și vin.

ISPOLA ETI DESPOTA!

Înalt Prea Sfințite Stăpâne, VLADIMIR!
La ceas aniversar, cu supunere fiască și dragoste creștinească, venim către Înalt Prea Sfinția Voastră pentru a Vă ura un

sincer LA MULȚI ANI! cu ocazia acestui frumos și important prilej.

Rugându-ne Mântuitorului Hristos și Preacinstitei Maicii Sale pentru ocrotirea Înalt Prea Sfinției Voastre, Vă asigurăm încă o dată de cele mai nobile sentimente

pe care vi le purtăm.

ÎNTRU MULȚI ANI STĂPÂNE!
Cu profund respect,

Redacția publicației „Curierul Ortodox”

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la

Curierul Ortodox

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

2 august

În dimineața zilei de doi august a.c., Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în parohia satului Tudora, raionul Ștefan Vodă. În aceeași zi, ÎPS Vladimir a participat la conferința "Biserica vizavi de povocările moderne", care a avut loc în s. Olănești.

31 iulie

ÎPS Vladimir a avut o întrevedere cu Prea Sfințitul Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat la reședința mitropolitană. În aceeași zi ÎPS Mitropolit Vladimir a avut o întrevedere cu ÎPS Sava, Episcop de Tiraspol și Dubăsari.

29 iulie

Mitropolitul Vladimir a participat la Solemnitățile bisericești în cinstea aniversării a 1025 de ani de la Creștinarea Rusiei.

28 iulie

ÎPS Vladimir a participat la Liturghia de la Lavra Pecerska din Kiev.

27 iulie

Mitropolitul Vladimir a participat la lucrările Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, care a avut loc la Lavra Pecerska din Kiev.

24 iulie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a participat la serviciul divin festiv în ziua pomenirii Sfintei Cneaghine Olga, întocmai cu Apostolii la Catedrala "Hristos Mântuitorul" din Moscova, alături de Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii și mai mulți Întâistătători și Ierarhi ai Bisericilor Ortodoxe – surori.

21 iulie

Mitropolitul Vladimir a slijit la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

20 iulie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, înconjurat de un sobor preoțesc, a sfințit noile cupole ale bisericii cu hramul „Tuturor Sfinților” din cadrul cimitirului central

19 iulie

ÎPS Mitropolit Vladimir a binecuvântat creștinii participanți la Drumul Crucii în jurul Chișinăului

Serviciul de presă Bisericii Ortodoxe din Moldova

Adunarea preoților din raioanele Cimișlia și Basarabeasca.

În data de 29 iulie Mănăstirea Zloți a găzduit Adunarea slujitorilor din raioanele Basarabeasca și Cimișlia, în legătură cu atenționarea credincioșilor în privința părintelui Antim, care a fost oprit din slujbă de către Înalț Prea Sfințitul Vladimir, Mitropolitul Moldovei.

La Sf. Liturghie a participat Prea Sfințitul Anatolie, care a venit cu inițiativa convocării acestei întâlniri cu preoții din regiune. La final a fost săvârșit un Te-Deum în cadrul căruia au fost înălțate rugăciuni de Înmulțire a dragostei și pentru Izbăvire de vrăjmași. A urmat discuția ierarhului cu slujitorii și pelerinii sosiți la Sf. Mănăstire.

Andrei Niculiță

Conferință în s. Beșalma

În data de 30 iulie, pomenirea Sf. Mare Mc. Marina, în s. Beșalma, UTAG, a avut loc vizita Prea Sfințitului Anatolie, Episcopul de Cahul și Comrat, care a participat la Serviciul divin, la finalul căruia a împărțit iconițe cu chipul Sf. Luca al Crimeei, dorindu-le enoriașilor sănătate, îndemnându-i să se roage fierbinte acestui mare sfânt.

La muzeul din localitate, a avut loc Conferința la tema: „Tradițiile și obiceiurile poporului gagauz, care contravin tradiției și dogmei ortodoxe”. La eveniment a fost prezent atât ierarhul cât și preoții din regiune, care au discutat și problema predării religiei în școli.

*Andrei Niculiță
Eparhiasud.md*

La 07 și 08 septembrie, la Chișinău se va afla într-o vizită oficială Patriarhul Moscovei și a Întregii Rusii, Kirill

La 07 și 08 septembrie, la Chișinău se va afla într-o vizită oficială Patriarhul Moscovei și a Întregii Rusii, Kirill. Aceasta este a doua vizită a înaltului oaspete în țara noastră și este prilejuită de marcarea a 200 de ani de la înființarea Eparhiei Bisericii Ortodoxe a Chișinăului și Hotinului. Anunțul a fost făcut de secretarul Mitropoliei

Moldovei, preotul Vadim Cheibaș, după ședința Comitetului de organizare a vizitei Patriarhului Rusiei în Republica Moldova, notează BASA-press.

Potrivit prot. Cheibaș, detaliile finale ale vizitei lui Kirill vor fi anunțate ulterior. Cert este că Patriarhul Rusiei va participa la ceremonia oficială a 200 de ani a Eparhiei Chișinăului la 07 septembrie. Totodată, înaltul oaspete va vizita Mănăstirea Căpriana și mormântul Mitropolitului Gavriil Bănulescu Bodoni.

În după-amiaza zilei de 08 septembrie, Patriarhul Moscovei și a Întregii Rusii va pleca la Tiraspol, iar la 09 septembrie va reveni la Chișinău pentru a pleca pe calea aerului la Moscova.

Secretarul Mitropoliei Moldovei a mai menționat că Patriarhul va avea și întrevederi cu conducerea țării.

Bassa-Press

Adunare ordinară a clerului din protopopiatul Nâncești

În biserica "Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat" din satul Fârlădeni raionul Hâncești, astăzi cu binecuvântarea Preasfințitului PETRU Episcop de Ungheni și Nisporeni

a avut loc adunarea ordinară a protopopiatului Hâncești. Convocarea propriu zisă a fost prezidată de către protopopul de Hâncești prot. mitr. Ioan Pirău și a demarat după buna tradiție cu felicitarea preoților care în luna iulie și-au sărbătorit ziua de naștere, ziua îngerului păzitor și ziua hirotoniei în treapta de preot.

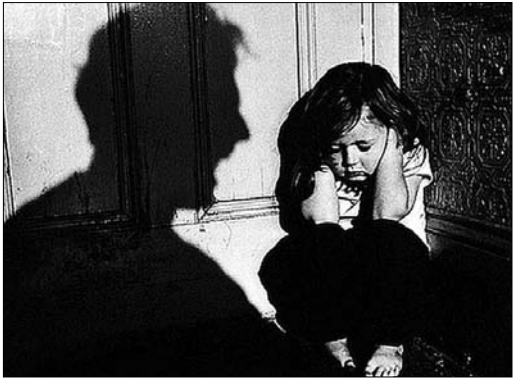
Tema de discuție a adunării a fost "Raskolul și lipovenii. Noi tendințe istorice de cercetare." Cu un discurs la această temă a venit diaconul Octavian Solomon cleric al bisericii "Sfânta Cuvioasa Parascheva" din comuna Sărata Galbenă raionul Hâncești.

După încheierea adunării, gazda preotul Ioan Nagurnea a invitat toți oaspeții la o agapă frățască.

Următoarea adunare ordinară a protopopiatului Hâncești va avea loc la data de 29 august a.c. în biserica "Sfântul Ioan Teologul" din localitatea Fundul-Galbenii raionul Hâncești

29.07.2013 21:50 - Biroul de presă a episcopiei de Ungheni

Copiii nu merită aceasta

Ca urmare la experiențele neplăcute pe care copilul le are în cadrul familiei, și mai ales a expunerii la violență, copiii pot manifesta anxietate crescută, agresivitate, neliniște, coșmaruri, dificultatea de a adormi, teama de a face greșeli, gânduri de suicid, un apetit alimentar foarte crescut sau foarte scăzut, enurezis, dureri de cap și de stomac, dificultăți de concentrare, tendința de a-și face rău (se trag de păr, își rod unghiile), dificultăți sociale.

Deseori, copiii se simt vinovați din cauza violenței din familie și nu înțeleg că este problema adulților; ei cred că părinții se ceartă din cauza că ei, copiii, au greșit cu ceva. Violența în familie creează de multe ori copilului un sentiment de confuzie, mai ales atunci când este apropiat de ambii părinți. Sentimentele lui

de iubire și afecțiune pentru părinți intră în conflict cu ceea ce se întâmplă între părinți. Pentru copii, experiența violenței în familie este foarte apropiată de conflictul loialității. Copiii se simt deseori la mijloc în conflictul dintre părinți și simt că fiecare părinte îi vrea de partea lui. Iubirea pentru ambii părinți face ca această situație să fie imposibil de rezolvat pentru ei. Unii copii pot lua partea unui părinte, în timp ce alții simt că nu pot fi alături de niciunul dintre părinți. În contextul conflictelor din familie, copiii pot alege să-și exprime sentimentele prin manifestarea unui comportament negativ. Părinții înțeleg în mod greșit aceste manifestări și pedepsesc copilul - comportament ce ignoră sentimentele copilului și le întărește acestora gândul că ei sunt cauza violenței în familie. Părinții sunt modele pentru copii, iar cei din urmă care trec prin experiențe de violență în cadrul familiei învață de la părinții lor. Copiii învață astfel că violența este acceptată și este în regulă să fii iubit și rănit în același timp. Mai mult de atât, copiii cred ceea ce văd: femeile sunt slabe și victime, iar bărbații sunt puternici și agresivi.

Un copil sănătos este acel copil ce nu este expus la violență. Deci este important să construim o societate sănătoasă fizic și moral. Spune da viitorului și nu Violenței.

Paul Goreanu

Școală de vară pentru tinerii din cadrul proiectului „Abilitarea tinerilor în participarea și promovarea serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru bătrâni” la Mănăstirea Zăbriceni

Cu binecuvântarea și purtarea de grijă a Prea Sfințitului Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, pentru voluntarii tineri din cadrul proiectului social „Abilitarea tinerilor în participarea și promovarea serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru bătrâni”, ce se desfășoară în 10 parohii din Eparhie, a fost organizată în perioada 15-17 iulie 2013 la Mănăstirea „Nașterea Domnului” din comuna Zăbriceni o Școală de vară. La ea a participat primul grup de 50 de voluntari tineri din parohiile Coteala, Alexăndreni, Hincăuți, Ruseni și Țaul. Principalul scop al Școlii a fost apropierea tinerilor de modul de viață creștin și formarea lor duhovnicească, împlinind porunca Mântuitorului – „Lăsați copiii să vină la Mine, căci unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor” (Matei XIX, 14). În cadrul cursurilor copiii au primit hrană spirituală, aflându-se în atmosfera de rugăciune ce predomină în sfântul așezământ, participând la programul liturgic și la cursurile de religie susținute de slujitorii mănăstirii și au fost instruiți de specialiști înalt calificați în domeniul asistenței sociale și a voluntariatului.

Traineri de la Organizația „HomeCare” au susținut seminarii despre relațiile interpersonale și negocierea conflictelor, iar reprezentanți de la Centrul Media pentru tineri au ajutat voluntarii să-și eficientizeze munca în cadrul proiectului prin diverse antrenamente în ateliere foto-video.

Copiii au ajuns la concluzia că numai trăirea duhovnicească îmbinată cu bazele teoretice și deprinderile practice pot aduce rezultate bune în domeniul voluntariatului creștin, atât pentru cei care îl practică, cât și pentru cei care beneficiază de serviciile lor.

La final, elevii au primit câte o Diplomă de participare.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

A început admiterea la Programul de masterat Pedagogie muzicală și dirijat coral bisericesc

În cadrul Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice a fost deschis un program de masterat pentru contingentul bisericesc – Pedagogie muzicală și dirijat coral bisericesc. Depunerea actelor va avea loc în perioada 26 august – 4 septembrie. 5-6 septembrie – probele de concurs (examele) Anunțarea rezultatelor până la 10 septembrie. Informații suplimentare la tel.: 079481586

Sursa: <http://masterateortodoxe.blogspot.com/>

A fost sfințit Centrul pentru Copilărie, Adolescență și Familie din Chișinău

Centrul pentru Copilărie, Adolescență și Familie din Chișinău, a găzduit o frumoasă sărbătoare. Preoții Octavian Moșin și Nicolae Ciobanu au săvârșit slujba de sfințire a acestei instituții, la serviciul divin fiind prezenți cei 12 copilași plasați în Centru și personalul instituției, în frunte cu managerul Cristina Coroban. Cu acest frumos prilej, părintele Octavian a felicitat angajații centrului pentru munca pe care o depun și sacrificiile pe care le fac spre a educa și a îngriji copiii orfani și din familii socialmente vulnerabile. Sfinția sa a menționat că cea mai bună dovadă a profesionalismului, dar mai ales a dragostei angajaților din cadrul Centrului sunt ochii plini de recunoștință a copilașilor, care nu pot să mintă. Părintele Nicolae Ciobanu, Consilier Cultural al Mitropoliei, a dăruit instituției o icoană cu chipul Maicii Domnului, iar pe copilași i-a îndemnat să se roage Tatălui Ceresc spre a fi păziți de cele rele și a se putea bucura de frumusețea copilăriei. Doamna Cristina Coroban a mulțumit preoților pentru oficierea slujbei de sfințire, pentru cuvintele de încurajare și pentru frumoasele îndemnuri, declarând că încă de la înființarea acestei instituții, Biserica Ortodoxă din Moldova, prin mai mulți slujitori ai săi a fost alături de ei ajutându-i cu cele trebuincioase spre buna creștere și educare a copiilor și venind cu un sfat bun și cu o vorbă duioasă, exprimându-și speranța că și în continuare va fi o frumoasă colaborare. La final micuții au primit din partea oaspeților dulciuri și alte daruri. Serviciul de presă al Mitropoliei

20 de ani de la fondarea ANSM

În acest an sărbătorim 20 de ani de la fondarea Asociației, am mai organizat și cea de-a IV-a Jamboree Națională într-o regiune pitorească din sudul țării noastre, între satele Albota de Sus și Albota de Jos. O tabără care va uni toate grupurile scout în perioada 25 iulie-2 august cu devisa “Un pic mai mult” – un pic mai multă experiență, mai mulți prieteni și mai multe planuri pentru viitor.

“Jamboree” în traducere semnifică adunarea mai multor grupuri la un loc și este organizată o dată la 4 ani. ANSM va organiza Jamboreea cu sprijinul Ministerului Tineret și Sport, care s-au arătat deschiși în susținerea educației copiilor și tinerilor în baza Metodei Scout. La eveniment vor participa 650 de persoane, dintre care 500 de copii cu vârsta cuprinsă între 13 și 17 ani. De asemenea, așteptăm oaspeți din străinătate: scouții din Franța, Belarusia și Ucraina. Liderii instruiți și voluntarii vor asigura organizarea atelierelor de lucru în care vor fi antrenați participanții: Creativitate, Turism, Explorarea ținutului natal, Dezvoltare globală, Divertisment, Festivalul cântecului de drumeție, Activități sociale. Jamboreea din acest an va uni experiențele acumulate de-a lungul anilor de către lideri și cu siguranță va fi momentul culminant din vacanța copiilor, care vor deveni un pic mai independenți, responsabili și activi după această tabără. “Un pic mai mult” de experiență, curaj, prietenii și perspective!(ANSM)

CALENDAR ORTODOX

August - Gustar

1 Mc 14 *Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului.* Scoaterea Sfintei Cruci; Sfinții 7 Mucenici Macabei.

2 J 15 Sf. Întâi Mucenic și Arhid. Ștefan; Binecredinciosul Împărat Justinian.

3 V 16 Cuvioșii: Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Salomeea Mironosița.

4 S 17 Sfinții 7 tineri din Efes; Aducerea moaștelor Cuv. Mucenițe Evdochia.

5 D 18 *Duminica a 8-a după Rusalii. Înaintepăznuirea Schimbării la Față a Domnului;* +) Sf. Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț.

6 L 19(+) *Schimbarea la Față.* (Dezlegare la pește).

7 M 20 +) Sf. Cuvioasa Teodora de la Sihla; Sf. Sfințit Mc. Narcis, Patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dometie Persul.

8 Mc 21 Sf. Emilian Mărturisitorul, Episcopul Cizicului; Sf. Miron, Episcopul Cretei.

9 J 22 Sf. Apostol Matia; Sfinții 10 Mucenici Mărturisitori pentru icoana lui Hristos.

10 V 23 Sfinții Mucenici: Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11 S 24 +) Sf. Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului; Sf. Mare Mc. Eplu arhidiaconul.

12 D 25 *Duminica a 9-a după Rusalii.* Sf. Mucenici: Fotie, Anichit, Pamfi I și Capiton.

13 L 26 Mutarea moaștelor Cuv. Maxim Mărturisitorul; Odovania Praznicului Schimbării la Față.

14 M 27 Înaintepăznuirea Adormirii Maicii Domnului; Sf. Prooroc Miheea.

15 Mc 28 (+) *Adormirea Maicii Domnului.*

16 J 29 *Sfânta Mahramă a Domnului;* +) Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fi și ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

17 V 30 Sf. Sfințit Mc. Miron; Sf. Mucenici: Straton, Ciprian și Tirs.

18 S 31 Sf. Mucenici: Flor, Lavru, Polien și Leon.

19 D 1 *Duminica a 10-a după Rusalii.* Sf. Mucenici: Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla.

20 L 2. Sf. Prooroc Samuel; Sf. Mucenici Sever și Iliodor.

21 M 3 Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Vasa; Sf. Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.

22 Mc 4 Sf. Mucenici: Agatonic, Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23 J 5 +) Sf. Mucenic Lup; Sf. Mc. Irineu episcopul; Odovania Praznicului Adormirii Maicii Domnului.

24 V 6 Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Mc. Tation.

25 S 7 Aducerea moaștelor Sf. Apostol Vartolomeu; Sf. Apostol Tit.

26 D 8 *Duminica a 11-a după Rusalii.* Sf. Mucenici: Adrian și Natalia, soția sa și Atic.

27 L 9 Cuv. Pimen; Sf. Mucenici: Eutalia, Fanurie și Osie episcopul.

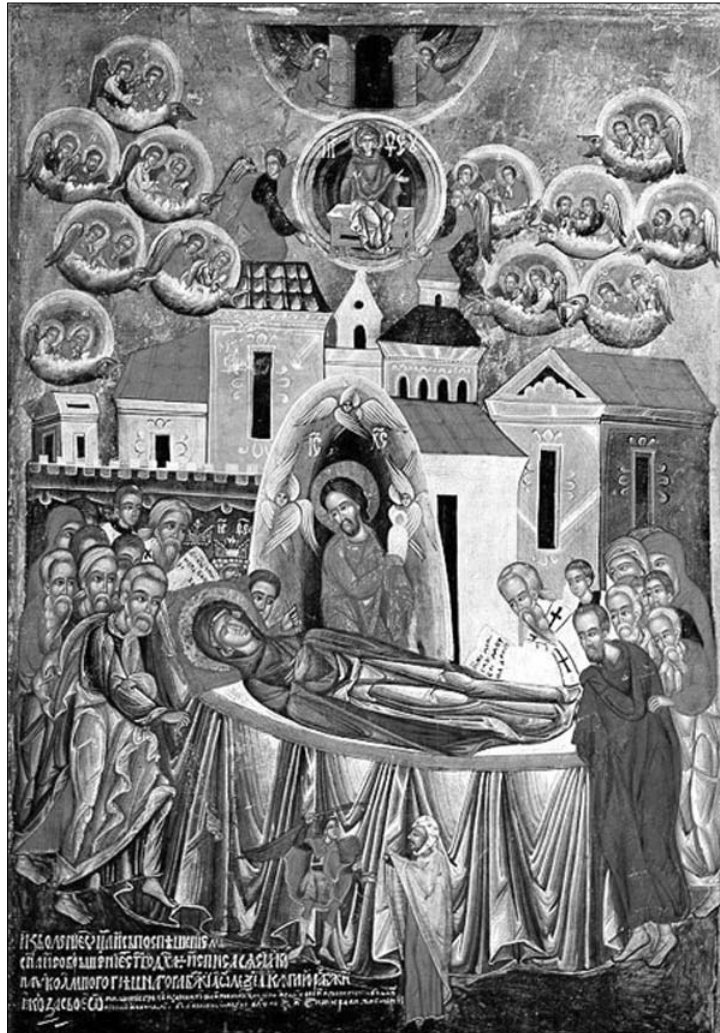
28 M 10 Cuv. Moise Etiopianul; Sf. Mc. Diomid; Sf. Ana Proorocita, fi ica lui Fanuel.

29 Mc 11 (+) *Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul;* Cuv. Teodora. (Zi de Post).

30 J 12 Sf. Ierarhi: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, Patriarhii Constantinopolului.

31 V 13 Punerea în raclă a brâului Maicii Domnului.

Adormirea Maicii Domnului

Biserica Ortodoxa prăznuiește în fiecare an, la 15/27 August, Adormirea Maicii Domnului. cea mai de seama

dintre sărbătorile Sfintei Fecioare.

Semnificația sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, deși nu este amintită în Sfânta Scriptura, se regăsește în Sfânta Tradiție a Bisericii și este vestită prin cântările și imnurile de la Vecernia și Utrenia care se săvârșesc, împreună cu Sfânta Liturghie, în aceasta zi.

În mărturisirile existente despre acest eveniment de seamă din viața Bisericii creștine primare, se spune că Dumnezeu, prin intermediul unui înger, a înștiințat-o pe Maica Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mai înainte cu trei zile, despre mutarea ei de pe pământ la Cer. După un moment de rugăciune și pregătire pentru înmormântare, Fecioara Maria și-a încredințat sufletul în mâinile Fiului Său Iisus Hristos, rostind cuvintele "Fiule, în mâinile Tale îmi dau duhul meu".

Momentul trecerii ei la cele veșnice, ne apare ca o adormire, ca un somn profund, lucru care a făcut ca denumirea acestei sărbători să fie "Adormirea Maicii Domnului".

Totul s-a întâmplat în valea lui Iosaphat, situată în satul Ghetsimani. Acolo apostolii, înconjurați de o mulțime mare de oameni, au purtat patul mortuar cu trupul Fecioarei Maria spre locul rânduit pentru înmormântarea trupului Maicii Domnului.

Tradiția creștină menționează că Toma n-a fost prezent la aceasta înmormântare, dar că, ar fi ajuns, totuși, a treia zi. Dorind să mai vadă o dată pe cea care l-a născut pe Mântuitorul Iisus Hristos, i-a rugat pe ceilalți Apostoli să deschidă mormântul, moment în care, s-a putut constata că trupul ei nu se mai afla în mormânt. Astfel ne este relevată înălțarea la cer a Fecioarei Maria.

Deci conform credinței Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, de îngeri, cu trup cu tot la ceruri, ca o pârgă a întregii omeniri.

Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea ei, că ea singură poate vorbi lui Dumnezeu, ca o mamă unui fiu al ei. Dumnezeului nostru slava!

Maica Ecaterina (Monica Fermo) despre minunea Taborică

La fiecare sărbătoare praznică avem bucurii foarte mari, oriunde le-am sărbători. Dar în Țara Sfântă ele se înmiesc, așa încât plutești ca purtat de un nor. Uneori nici nu știi ce este cu tine, dacă ești sau nu mai ești pe pământ! Și aceasta nu e valabil numai la mine, ci la toți care au trecut prin Țara Sfântă și au avut bucuria să participe la sărbătorile acestea.

Pe lângă Sf. Lumină, una dintre marile revelații și bucurii duhovnicești ale sărbătorilor praznicale este Schimbarea la Față, care se petrece pe Muntele Taborului, în data de 6 august, după cum bine știm, și care descoperă o fațetă nevăzută a acestei sărbători pe care, desigur, într-un cerc de credincioși, într-o biserică oarecare din lume, poate nu ai ocazia să o vezi, decât în cazul în care Dumnezeu ar vrea să ți-o descopere în mod particular. Dar acolo, în văzul tuturor, al miilor de credincioși sau necredincioși care participă pe Muntele Sfânt al Taborului, în noaptea din 5 spre 6 august, în timpul Sf. Liturghii, coboară asupra Sfântului Munte un nor. Cei necredincioși - cum i-am și auzit pe mulți din ei -, ar spune că este o manifestare meteorologică. Norul acesta este însă cu totul altceva decât norii aceia obișnuți, lăptoși, pe care îi vedem coborând uneori dimineața peste munții noștri. În primul rând, pentru că el are o formă de manifestare cu totul aparte. Începând de la ora la care se petrece în biserică privegherea, vezi, din vârful muntelui, dinspre Nazaret, pe cerul întunecat de noapte, la distanță foarte mare, dintr-o dată, o bucată portocalie! Și aceasta se tot mută și

vine exact perpendicular pe biserică și stă până pe la douăsprezece-unu noaptea sub forma unei limbi portocalii, întunecate, la o distanță destul de mare, de câțiva kilometri buni de Muntele Taborului. Și cam pe când începe Liturghia, dar în mod special spre momentul Heruvicului, din orizont începe să se deplaseze acest nor, vine spre munte și, când se apropie de noi, comportă diverse forme, diverse consistențe, și începe să se rupă din el câte o bucată, câte o fășie, sau mai multe fășii, mai multe mingi rotunde, lunguiețe, sub formă de îngeri, sub formă de păsări, și să vină, pe deasupra turlei bisericii - biserică are în vârf, unde este turla, și o terasă, fiind construită ca mai toate casele în zona orientală, cu terase în capătul clădirii -, unde lumea se urcă și invocă Duhul lui Dumnezeu! Cuvintele sunt extraordinar de mici să exprimi ce simți când bucățile acelea ca de vată vin și le atingi cu mâinile, le simți pe chip... Ai vrea să te urci pe acea bucată și să pleci, să nu te mai intereseze nimic!

Concomitent cu minunea aceasta, se răspândește în aer un miros extraordinar parcă de tămâie, dar nu este tămâie; parcă de rășinoase, dar nu este de rășinoase; e o combinație de conifere orientale, cu tămâie naturală, din rășina pomului. Bineînțeles, se găsesc și aici cei care să pună la îndoială minunea, spunând că au făcut grecii vreo nouă șmecherie sau că e doar un proces meteorologic. Aici este însă o manifestare generală a bucuriei! Totul tresare de bucurie acolo, ceea ce nu se întâmplă nicidecum în alte locuri, în alți munți, în cazul

fenomenelor meteorologice.

Bineînțeles că după ce vii de pe Tabor, cu priveghere de toată noaptea, cu Liturghie, cu cântări făcute de greci, de arabi, de bulgari, de ruși și de români, care toți cântă Scimbatu-Te-ai la Față, Hristoase, în munte, arătându-Le ucenicilor Tăi Fața Ta, pe cât li se putea!..., nu mai poți pune preț de nimic lumesc, ci ai dori să trăiești așa veșnic! Și în cazul acesta, ca și în cazul Sf. Lumini, arătările acestea, formele acestea de mângâiere sunt tot pentru cei care cred, pentru că așa cum spune în Scripturi, „am venit să dau celor ce au și am venit să iau celor ce nu au!” Cum asta, că nu am înțeles niciodată acest cuvânt când eram în afara Bisericii! Păi bineînțeles că Domnul ia de la cei cărora li se pare că au puțină credință și încep să comenteze și să pună sub lupă existența lui Dumnezeu, prezența Sa și manifestările Lui. Iar cei ce cu adevărat cred și mărturisesc cu sinceritate Cred, Doamne, ajută necredinței mele!, aceluia li Se relevă bucuria cea mai mare! Într-adevăr, acolo, pe Tabor, îl înțelegi pe Sf. Ap. Petru când Îi spune Mântuitorului că nu-i mai trebuie să plece de acolo! Într-adevăr, nu mai vrei să pleci de acolo, de pe Tabor! Toate manifestările lumesci, cât ar fi ele de mari, de intense, pâlesc în fața acestei manifestări, infim de mici în raport cu harul lui Dumnezeu! Vă dați seama cum va fi atunci, în fața Tronului Ceresc, când vom ajunge acolo...

fragment din cartea "Metanii de dor" - Maica Ecaterina (Monica Fermo)

Adormirea Maicii Domnului

Trăsături principale ale sectelor religioase

Bogdan Mateciuc
(inceputul în nr. 7)

Cine aderă la aceste secte și de ce?

Contrar părerii generale că membrii acestor secte sunt "ciudați", cercetările și dovezile arată că majoritatea acestor membri sunt persoane relativ normale, deși o treime se pare ca au avut parte de ușoare tulburări psihice înainte de convertire. Trebuie menționat, de asemenea, că un studiu recent efectuat de Institutul de Sănătate Mintală din SUA arată ca aproximativ 20% din populația generală suferă de cel puțin o tulburare psihică.

Membrii includ tineri, bătrâni, bogați, săraci, educați și needucați. Nu este ușor de identificat tipul de persoană care aderă la o sectă. Oricum, experiențele clinice și studiile efectuate arată că marea majoritate a celor care au aderat suferau de un stres semnificativ (deseori legat de crizele normale ale adolescenței și ale primei tinereți, cum ar fi idile eșuate, eșecuri la școală sau confuzii profesionale) înainte de venirea în aceste secte. Deoarece capacitatea lor de a face față problemelor vieții era redusă, aceste persoane stresate erau mai deschise decât altele la ofertele de "căi către fericire".

Alți factori care pot indica o persoană influențabilă de către o sectă includ:

- dependență (dorința de a fi al cuiva; lipsa de încredere în sine);
- labilitate psihică (incapacitatea de a spune Nu sau de a manifesta scepticism sau îndoiala);
- naivitate (capacitate redusă de a analiza critic afirmațiile cuiva, ceea ce vede, aude sau gândește, etc.);
- intoleranță la ambiguitate (nevoie de răspunsuri absolute, nerăbdarea de a obține răspunsuri);
- deziluzie culturală (înstrăinare, nemulțumire de condiția socială);
- căutarea de sensuri spirituale;
- singurătate și lipsa prietenilor; secta oferă peste noapte o viață socială;
- ignorantă față de modurile în care un grup poate manipula individul.

Atunci când persoanele vulnerabile pentru unul din aceste motive întâlnesc un astfel de grup care practică tehnici de control al minții, convertirea se poate produce relativ ușor, în funcție de cât de bine se potrivesc doctrina grupului, mediul social și practicile de control al minții cu punctele sensibile ale individului. Persoanele labile, de exemplu, pot fi foarte susceptibile la activitatea de convingere a grupului deoarece le este teama să conteste orientarea dogmatică a sectei.

Convertirea la aceste secte nu reprezintă rezultatul unei alegeri, ci a unei căderi, alunecări sau atrageri. Punctele vulnerabile nu sunt de natură să "conducă" individul către un anume grup. Grupul se folosește de aceste puncte slabe și îi amăgește pe indivizi pentru a-i convinge să se alătore și să renunțe la modul lor de viață anterior. Manipularea de către grup pe baza punctelor slabe ale persoanei nu este de obicei un lucru rațional, gândit sau planificat, ci un mecanism tacit rezultat din mediul strict și închis.

Cum se schimbă cei care aderă la secte?

După ce convertiții se înrolează într-o sectă, modul de gândire, de simțire și de acțiune al cultului devine o a doua natură, în timp ce aspectele importante anterioare venirii în sectă sunt suprimate sau se atrofiază prin abandonare. Noi convertiți încep să-și formeze o carapace datorită asaltului propagandistic al sectei. Încep să apară ca "defazați", rigizi și stereotipici în răspunsuri, cu un vocabular limitat, cu o capacitate redusă de analiză și față distanți în relațiile cu ceilalți. Mulți părinți au spus: "Acesta nu e copilul meu!". Astfel de constatări întăresc opinia că membrii unor astfel de secte sunt un fel de "zombi" sau niște roboți. Deși această descriere este o exagerare, ea reflectă totuși faptul că manipulările sectare formează în timp o formă denaturată de conștiință la unele persoane.

Cu timpul, convertiții reduc din distanța față de restul lumii, din "defazaj". Învață diferite metode sau adoptă atitudini de suprafață pentru a combate opinia generală despre ei și pentru a-i minți mai ușor pe alții și pe sine. Deseori ei pierd legătura cu persoanele cunoscute anterior venirii în grup, ca rezultat al opoziției sectei față de părinți și de societate. Mai mult, în cadrul grupului devin apreciați pentru conformarea cu cerințele sectei de care au devenit atât de dependenți. Eventual sunt prezentați noilor veniți ca "eroi ai credinței", modele vrednice de urmat.

Dacă li se permite amintirile suprimate sau îndoielile înăbușite să vina la suprafață, acestea pot declanșa o anxietate care, la rândul ei, poate favoriza anumite stări de cvasi-transă, cum ar fi vorbirea în limbi, în scopul apărării sistemului de gândire, de sentimente și de comportament al cultului. Astfel de persoane pot avea un comportament normal, cel puțin la suprafață. Totuși, adaptarea lor la societate depinde de măsura în care și-au păstrat vechiul mod de gândire, țelurile, valorile și afectele personale. Un nivel normal de dezvoltare psihologică și integrare a personalității este foarte greu de atins.

Cum îi influențează pe oameni apartenența la o sectă?

Deoarece sesizează deseori schimbările negative care le scapă noilor convertiți, familiile acestora sunt de obicei primele rănite. În încercarea lor de a-și ajuta rudele căzute în aceste culte, familiile au parte de frustrări, lipsă de ajutor, vină și, din cauza că puțini le înțeleg situația, de singurătate.

Membrii pot fi afectați în sensul ca își pierd autonomia psihologică. Mai mult, separarea grupului de restul societății, în numele ideii biblice de "ieșire din lume", îi lipsește pe membri de ocazia de a învăța din variatele experiențe ale unei vieți normale. Membrii pot pierde irecuperabil ani într-o stare de "blocaj al dezvoltării". În unele cazuri, ei au parte de căderi psihice. Copiii din astfel de secte sunt supuși riscului de neglijare din partea părinților din cauza

că părinții și-au modificat sistemul anterior și normal de afecte, declinându-și acum tacit responsabilitatea pe motivul "voii Domnului" sau al unei entități superioare.

Cei care părăsesc grupul au parte de sentimente de anxietate, depresie, mânie, teama, vina, tulburări de gândire, "plutire", trecere de la atitudinea sectară față de lume la una nesectară, sau senzația ca sunt înțepeniți într-o stare intermediară. Această tulburare emoțională afectează capacitatea de a lua decizii și de a-și asuma responsabilitățile vieții.

Într-adevăr, mulți foști membri au nevoie de un an sau doi pentru a se întoarce la vechiul nivel de adaptare, în timp ce unii suferă căderi nervoase sau rămân afectați psihologic ani de zile.

Nu toți cei care aderă la o sectă sunt afectați din punct de vedere psihologic. Unii se refugiază într-o sectă din cauza dificultăților vieții, prea mari pentru ei. Alții au putut păstra o distanță emoțională și au urmat secta fără a deveni însă cu adevărat de parte din ea și fără a fi prea afectați de ideologia grupului. În fine, unii au tăria de a rezista presiunii propagandistice, ceea ce le permite să-și păstreze un grad de autonomie chiar într-un mediu foarte presant.

De ce pleacă oamenii din secte?

Oamenii pot pleca din secte din mai multe motive. După ce au devenit conștienți de corupția și/sau ipocrizia din interiorul grupului, indivizii care și-au păstrat un grad de independență și o oarecare legătura cu vechile lor valori pot pur și simplu să plece, deziluzionați. Alți membri pleacă pentru că s-au plictisit de rutina prozelitismului sau a colectării de fonduri, prezenta în adunare dându-le un sentiment de "tras barca pe uscat". Uneori chiar și cei mai "fierbinți" membri ai cultului ajung să se simtă nepotrivii în fața cerințelor exagerate ale sectei și pleacă, nu pentru ca au încetat să mai creadă, ci pentru ca se simt niște eșecuri irecuperabile. Alții pot renunța la sectă după ce se reintâlnesc cu vechile valori, țeluri în viață, interese sau relații, ca rezultat al vizitelor părinților sau a discuțiilor cu foști membri.

Este ușor să părăsești o sectă?

Persoanele care încep să se gândească să părăsească adunarea se vad supuși anumitor presiuni să rămână. Unii foști membri povestesc că au avut nevoie de luni, chiar ani de zile pentru a găsi puterea să plece. Unii au fost atât de intimidați încât au plecat în secret.

Deși majoritatea membrilor plecați din secte singuri în cele din urmă, rudele nu trebuie să fie liniștite. Mai întâi, mulți, dacă nu majoritatea celor care pleacă singuri sunt afectați din punct de vedere psihologic, deseori într-o manieră pe care ei nu o înțeleg. În al doilea rând, unii nu pleacă niciodată și sunt afectați foarte grav. În al treilea rând, nu se poate prezice cine va pleca și cine nu sau cine va fi afectat. În consecință, a renunța la atenție din partea rudelor înainte de vreme este ca și cum ai renunța la precauții în cazul tinerilor care fumează marijuana pe motivul că majoritatea celor care încearcă marijuana nu devin drogați.

Ce este consilierea pentru ieșirea din sectă? Cum diferă aceasta de deprogramare?

Consilierea pentru ieșirea dintr-o sectă și deprogramarea implică discutarea cu membrii sectei (uneori în ședințe lungi, pe parcursul multor zile), pentru a-i ajuta să identifice practicile manipulative și înșelătoare ale sectei, să-și refacă legăturile avute anterior de convertire și să-și reia capacitatea de a

gândi independent și critic. Aceste două concepte diferă însă printr-un aspect foarte important.

Deprogramarea, spre deosebire de consiliere, este asociată unui proces de "salvare" în care membrii familiei și prietenii au un rol extrem de important.

Deși propaganda din interiorul sectei încearcă să contracareze procesul de "salvare", numindu-l "cădere de la credință", "părăsire a căii", "întoarcere la păcat" sau la lumea cea rea, mulți foști membri care au fost ajutați să se re-echilibreze au declarat ca au fost surprinși de respectul și grija de care au avut parte.

Riscurile eșuării unui astfel de proces de "salvare" sunt mari. În unele cazuri copiii au dezvoltat o ură față de părinți și în general, față de cei din afara grupului. Lipsa de tact și de răbdare a familiei a fost atent speculată de sectă pentru a întări în mintea persoanei imaginea de răutate a lumii din afară, persoana devenind în cele din urmă mai legată de grup.

Reacții organizate la adresa sectelor

În Occident, opoziția socială, organizată, față de secte a început să apară în anii 1960, în special din partea părinților, din cauza eforturilor unor secte de a-i atrage pe tineri și datorită influențelor asupra acestora. Recrutarea în secte conducea și conduce în unele cazuri la abandon școlar și la adoptarea unui stil de viață separat de familie, într-un cadru strict sectar. Conformismul, obedița și disciplina membrilor sectelor au tras semnale de alarmă. Unele secte le solicitau membrilor să se separe fizic de mediul social anterior și să se retragă în anumite locuri, întrerupând orice contact cu familia și cu cei din afara organizației.

Părinții și alte persoane îngrijorate au acuzat sectele că folosesc metode de înșelare și manipulare pentru recrutarea și păstrarea membrilor. Una dintre cel mai grave acuzații a fost aceea că sectele folosesc tehnici de spălare a creierului astfel încât membrii devin incapabili de a gândi independent, obiectiv.

Primul grup social anti-secte a fost Comitetul Părinților pentru Eliberarea Copiilor din secta Copiii lui Dumnezeu (pe scurt, FREECOG), format la începutul anilor 1970. FREECOG denunța secta Copiii lui Dumnezeu din cauza practicilor sexuale care includeau sexul în grup și recrutarea de noi membri prin tehnici de seducere sexuală. Până la jumătatea anilor 1970, publicitatea realizată împotriva sectelor a condus la apariția unei mișcări anti-secte în America de Nord, în Europa de vest și în alte zone din lume. La începutul anilor 1980, majoritatea asociațiilor de părinți s-au unit în ceea ce a devenit Cult Awareness Network (Rețeaua Anti-Secte).

Date fiind pericolele apartenenței la o sectă, mulți părinți au recurs la retragerea forțată a copiilor lor din acele secte. În unele cazuri copiii au fost luați cu forța și ținuți închiși împotriva voinței lor. Părinții au recurs apoi la deprogramare, ceea ce implică presiuni psihologice intense pentru a rupe dependența individului de grupul respectiv. În replică la aceste măsuri, unele grupuri de "apărare a drepturilor omului" au atras atenția că sunt încălcate anumite libertăți fundamentale ale cetățeanului.

Controversa în ceea ce privește sectele a condus la studierea organizată a noilor religii. Informarea și cunoașterea în detaliu a practicilor și credințelor unei secte sunt necesare ca o măsură de prevenire a alienării acelor persoane care ar putea fi recrutate în astfel de organizații religioase.

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

ARHIEPISCOPUL DIMITRII SULIMA

Unul dintre cei mai devotați colaboratori ai mitropolitului Gavriil a fost episcopul Dimitrie Sulima, descendentul unui neam vechi care îl are la început pe ghetmanul zaporojan Ivan Sulima, executat la Varșovia în 1635¹.

PS Dimitrie s-a născut în anul 1772 în localitatea Novaia Vologda, din gubernia Harkovului. A studiat la colegiul din Harkov, Seminarul din Poltava și Academia Teologică din Kiev.

La Seminarul Teologic din Poltava. l-a avut ca profesor și rector pe Gavriil Bănulescu-Bodoni, învățase la perfecție limba română încât îi era ușor să vorbească și să liturghisească în ea.

În toate școlile era mereu printre primii elevi la reușită. la 24 ianuarie 1797 este hirotonit ca preot pentru o biserică din orașul Poltava, mai apoi este numit prefect la Seminarul din localitate. Peste trei ani datorită sârghiței cu care își îndeplinea serviciul este ridicat

la rangul de protoiereu. În anul 1806 este transferat la catedrala din Nikolaev fiind numit și profesor de religie la școala maritimă din localitate.

După ce în 1806 reîncepe războiul ruso-turc, mitropolitul Gavriil, care trăia retras în târgul Dubăsari de pe Nistru este numit la 27 martie 1808 exarh al Moldovei, Valahiei și Basarabiei, iar după cucerirea cetăților Ismail, Tighina și Cetatea-Albă de către ruși, mitropolitul Gavriil intervine pe lângă Sfântul Sinod cu propunerea de a institui postul de episcop vicar pentru exarhatul Moldovei și Valahiei, cu titlul al Benderului și Akkermanului, iar în calitate de candidat la acest post este propus protoiereul Daniil Sulima.

La 11 aprilie, 1811, propunerea mitropolitului Gavriil este acceptată de către Sfântul Sinod. În urma acestei decizii Daniil Sulima sosește la Iași, unde pe data de 3 iulie este tuns în călugărie cu numele Dimitrie. La 16 iulie în biserica mitropolitană "Sf. Gheorghe" are loc hirotonia protoiereului Daniil Sulima ca episcop de Tighina și Akkerman. Din acest moment începe conlucrarea fructuoasă dintre cei doi ierarhi.

În 1811 pe când încă era vicarul mitropoliei din Iași, a înființat la mănăstirea Curchi o școală pentru copii de preoți.

După înființarea eparhiei Chișinăului și Hotinului, episcopul Dimitrie Sulima a continuat să-și exercite funcția de episcop vicar, ajutându-l întru toate pe mitropolitul Gavriil la administrarea eparhiei nou înființate. După trecerea la cele veșnice (1821) a mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni,

Era pasionat de traduceri din slavonă și rusă în română, perfecționând același text în versiuni, succesive tipărind în românește cărți de slujbă și de „zidire duhovnicească”.

Printre acestea vom aminti următoarele:

1. *Rânduiala sfințirii bisericii*. Chișinău, 1821.
2. *Bucavnele româno-rusești*, Chișinău, 1822, 1842 și 1844.
3. *Datoriile presbiterilor de popor*. Chișinău, 1823.
4. *Tipic pe scurt*, Chișinău, 1823.
5. *Rânduiala pomenirii ostașilor*. Chișinău, 1923
6. *Rugăchiuni de mulțumire*. Chișinău, 1826.
7. *Tedeum de ziua Crăciunului*. Chișinău, 1826.
8. *Rânduiala panihidei împărătești*, Chișinău, 1827.
9. *Instrucțiunea blagocinului asupra mănăstirilor*. Chișinău, 1828.
10. *Instucțiuni pentru starostii bisericesti*. Chișinău,

1828.

11. *Cântare de rugăciune*. Chișinău, 1830
12. *Scurtă păstorească îndemnare pentru hultuirea apărătorului vărsat de vaci*, Chișinău, 1830.
13. *Pentru mărturisire*, Chișinău, 1832,
14. *Învățătură către preotul nou*, Chișinău, 1833.
15. *Slujba Sf. Mucenițe Eftimia*. Chișinău, 1835
16. *Liturghier*, Chișinău, 1837.
17. *Datoriile călugărilor*. Chișinău, 1841
16. *Începuturile învățăturii creștinești*. Chișinău, 1843. ș.a.

Dimitrie Sulima a mai tradus din rusește și a tipărit două cărți și anume: *Începuturile învățăturii creștinești și Catihtisu! mare al mitropolitului Filaret*.

Lui Dimitrie Sulima i se mai atribuie traducerea serviciului bisericesc în ziua pomenirii Sf. Samsonie, principesei Olga, principelui Vladimtr și Alexandru Nevski. Fragmente din notițele și documentele lui au fost publicate în revista *Кишиневские Епархиальные Ведомости*, 1884, nr. 15 și 17.

Corespondența lui cu mitropolitul Filaret Drozdov a fost publicată în revista *Христианское чтение*, nr. 8, 1898 și în *Кишиневские Епархиальные Ведомости* nr. 25, 1895.

Apropiat de păstoriți, obișnuia să primească la sine pe fiecare preot nou hirotonit, dându-i „cuvânt de învățătură”. A înființat numeroase școli elementare („lancasteriene”). A reorganizat Seminarul Teologic din Chișinău(1823) A pus piatra fundamentală catedralei din Chișinău(11.05,1830); a avut fericirea să o și sințescă, atunci când a fost gata (1.5.10. 1836). A luat o serie de măsuri în vederea unei mai bune lucrări în așezămintele monahale, introducând viața de obște în toate mănăstirile și schiturile din Basarabia (1830),a dat numeroase dispoziții preoților să rostească predici și cateheze, în cadrul Sfintei Liturghii.

Tot el mai efectuează o serie de reforme, "Dicasteria" din Chișinău a fost transformată în "Consistoriu bisericesc" (1835). Protopopiatele au fost înlocuite cu 8 "protoierii" după numărul ținuturilor din regiune. În timpul păstoriei lui de la arhiepiscopia Chișinăului și Hotinului au fost luate teritoriile din stânga Nistrului (1837), care au fost incluse în arhidieceza Odesei și Hersonului de curând organizată.

Trece la cele veșnice la 4 august 1844 la Chișinău.

Dr. Nicolae Fuștei

ARHIPISCOPUL IRINARJ POPOV

Cel de al treilea ierarh care a stat la cârma Bisericii din Basarabia a fost Irinarh (din botez Iacov) Popov.

Născut în 1790, în familia lui Dimitrie Popov din eparhia Kursk, a absolvit Academia Teologică din Petersburg cu titlul de Magistru în Teologie. Ca ieromonah și arhimandrit, a petrecut 16 ani în străinătate, pe lângă misiunile diplomatice rusești la Florența, Roma, Atena

Este hirotonit ca episcop de Riga, iar mai apoi este numit episcop la Vologda.

La 12 septembrie 1844 prin decizia Sfântului Sinod este numit să conducă Biserica din Basarabia. Peste șase luni este ridicat la rangul de arhiepiscop (14.04.1845)

În Basarabia s-a manifestat ca om sever și pretențios, dar și gospodar priceput. În timpul păstoriei lui a fost luate măsuri pentru îmbunătățirea mijloacelor de existență a clerului dar și pentru ridicarea nivelului său cultural. A restaurat reședința chiriarhală și paraclisul aferent. A extins fabrica de lumânări, care asigura cea mai mare parte a veniturilor eparhiei. Între anii 1853-1857 a ridicat două clădiri ale Seminarului Teologic din Chișinău, cu mijloace proprii și cu ajutoare din partea unor mănăstiri în care au fost instalați aproximativ 175 de elevi bursieri (interni). Cursurile au rămas tot de 6 ani. Cu toate acestea, Seminarul nu putea face față nevoilor, încât erau hirotoniți mulți preoți fără pregătire corespunzătoare. S-a remarcat și prin numărul mare de biserici, din piatră, ridicate în cursul păstoriei lui.

Pe timpul său s-a retrocedat Moldovei județul Izmail cu 94 de biserici parohiale care fuseseră cuprinse în noua eparhie românească a Dunărei de Jos cu scaunul episcopal la Izmail.

N-a oprit întrebunțarea limbii române în biserici, ci dimpotrivă a însărcinat pe câțiva clerici ca Teodor

Baltaga, Teodor Lascu, Ion Neagu ș.a. să traducă cărți din rusă în română.

În timpul păstoriei lui la tipografia eparhială din Chișinău a continuat tipărirea cărților românești. Cu toate că acest lucru era îngreuiat din cauza unui litigiu dintre arendașul Grigorie Gurschi (preot) și eparhie.

În perioada păstoriei lui Irinarh au văzut lumina tiparului următoarele cărți: *Catehizis* (1844), *Ectenii* (1849), *Catihizm* (1852), *Penticostar* (1853), Tot în anul 1853 este ridicată problema tipării unei Evanghelii după edițiile românești. Peste doi ani apare la Chișinău o *Evanghelie* (1855), care este copia *Evangheliei* tipărite la Buda în anul 1812.

Au urmat și alte cărți ca; *Catehizis creștinesc pe larg* (1854), *Rânduiala de rugăciune* (1855), *Scrisoare pastorală* (1855), în 1856 se retipărește *Tipicul* de pe ediția de la Iași de la 1816, *Instrucțiuni către starostii bisericesti* (1857), *Psaltire* (1857), *Instrucțiunea blagocinului* (1858) ș.a.

Irinarh petrecea cu predilecție la mănăstirea Hârjauca, unde în ziua de 17 Martie 1858 primi vestea despre transferul său la eparhia de Kamenet Podolsk, iar de acolo, la Reazan, unde a murit la 25 septembrie 1877. Este înmormântat la mănăstirea Sfânta Treime din Reazan.

Irinarh este autorul unor cărți de predici și istorie bisericească scrise în limba rusă, printre care vom aminti următoarele: *Проповеди*, в 10 томах. СПб, 1868; *Слова на девять воскресных дней, начинающаяся с неделя перед Рождеством до недели Всех Святых*. Москва, 1868; *Письма к И.А. Шекину, почмейстеру Кишиневскому*, în *Кишиневские Епархиальные Ведомости*, 1881; *Письма к Гр. Павлову*, în *Рижские Епархиальные Ведомости*,

1889. nr. 15, 16, 24; *Общие замечания о состоянии церкви в Греческом Королевстве*, în *Христианские чтения*, septembrie-octombrie, 1893; *Письма к митрополиту Филарету*, în *Христианские чтения*, nr. 7, 1898.

Dr. Fuștei Nicolae

ÎNTREBĂRI DESPRE AVORT

1. Creștinii vor să impună altora morala lor?

Creștinismul a condamnat de la bun început în termeni foarte energici avortul, considerându-l crimă în adevăratul sens al cuvântului. În Didaché, o scriere a Bisericii din jurul anului 100, stă scris: «Să nu ucizi copilul prin avort.» Aceeași atitudine hotărâtă o găsim la Sfinții Părinți ai Bisericii: «Cei care practică avortul sunt ucigași» - scrie Sfântul Clement din Alexandria. Recent, la Conciliul Vatican II, Biserica și-a reafirmat poziția pe care a avut-o întotdeauna:

«Din momentul concepției viața trebuie ocrotită cu cea mai mare grijă și atenție. Avortul și uciderea copiilor sunt crime oribile.»

Dar Biserica nu impune cu forța propria morală nimănui, ci își prezintă propria credință în numele aceluiași drept de exprimare de care uzează și cei care susțin avortul.

Întrebarea s-ar pune mai curând invers: cu ce drept o mamă își impune propria «morală» propriului ei copil nenăscut pe care îl ucide?

Apărarea vieții omului nu este monopolul creștinilor. Respectul față de viața umană este un concept al moralei universale proclamat de toate marile civilizații ale lumii și care stă la baza oricărei societăți cu adevărat democratice.

În Biblioteca Vaticanului se păstrează un manuscris din secolul al XIII-lea care reproduce Jurământul lui Hippocrat, al cărui text este dispus în formă de cruce. Cel care a scris în formă de cruce acest text fundamental al moralei medicale compus de un medic păgân din Antichitate, și-a dat seama că între principiile eticii naturale și principiile eticii creștine este o identitate perfectă.

2. Copilul nenăscut încă este o ființă umană?

Recentele progrese ale științelor biologice dovedesc clar că noua ființă, chiar de la concepere, posedă un cod genetic propriu, diferit de cel al părinților și cu totul distinct de al mamei.

În 1967 s-a ținut la Washington prestigioasa Conferință Internațională asupra Avortului, la care au luat parte cei mai renumiți biochimiciști, obstetricieni, ginecologi și geneticieni din lume. Concluzia cvasiunanimă (19 contra 1) a fost următoarea:

«Majoritatea membrilor acestei comisii nu au putut descoperi un moment situat între întâlnirea spermatozoidului cu ovulul (sau cel puțin în faza blastocistică) și nașterea copilului în care să se poate afirma că ceea ce s-a conceput nu avea viață umană. Schimbările care intervin în momentul nidației, în momentul când embrionul are șase săptămâni, în momentul când fătul are șase luni și când noul născut are o săptămână sau când ajunge la vârsta adultă nu sunt decât diferite faze ale unui singur proces de dezvoltare și de maturizare.»

Așadar ființa concepută în sânul matern e o ființă complet nouă, diferită, unică, independentă. Nașterea înseamnă părăsirea uterului matern, tăierea cordonului ombilical, existența fizică a noului născut în afara trupului mamei și separarea de el. Dar nu este nici o diferență între copilul dinaintea și copilul de după naștere. Singura schimbare se referă la metoda de alimentare cu hrană și oxigen. Înainte de naștere hrana și oxigenul erau preluate de la mamă prin cordonul ombilical; după naștere oxigenul este luat din atmosferă prin plămâni și

hrana prin stomac, dacă noul născut este destul de matur pentru a fi hrănit în acest fel. Dacă este prematur, hrana continuă să-i fie administrată prin sisteme artificiale într-o formă asemănătoare cu cea pe care i-o acorda cordonul ombilical.

Ovulul fecundat este uneori comparat cu un proiect sau cu un plan. Comparația este falsă. Proiectul unei case este un desen care, odată utilizat, e aruncat la coș; el nu devine casă. În schimb ovulul fecundat nu este un proiect, un plan, ci este casa în miniatură, o casă întreagă chiar de la început, destinată să crească cu timpul. O casă este construită cărămidă cu cărămidă și doar la sfârșit are formă de casă. Omul adult de astăzi a fost casă întreagă din momentul concepției. Ceea ce lipsea ca să devină adult era hrana, oxigenul și timpul. Și dacă noua ființă concepută nu aparține rasei umane, cărei rase îi aparține? Nici o femeie nu crede că poartă în sânul ei un câine sau o pisică. Oricine știe că noua ființă concepută va fi curând un copil, apoi un adolescent, apoi un adult. Și dacă se face avortul tocmai acesta este motivul: se intenționează suprimarea unei ființe care e destinată să fie un copil, apoi un adolescent, apoi un adult, adică suprimarea unei ființe omenești.

Embrionul nu poate fi considerat ca o formă de viață vegetală sau animală care abia într-o fază ulterioară devine viață umană. Cunoștințele actuale arată că, datorită programării genetice care se face în momentul fecundării, o plantă poate dezvolta numai ceea ce este, adică o plantă, un animal poate dezvolta numai ceea ce este, adică un animal. Același lucru este valabil și pentru om. Ființa umană rămâne ființă umană indiferent de dimensiunile pe care le are și de «mediul» în care trăiește. De altfel, legile care permit avortul încep prin a recunoaște că ființa care este ucisă e ființă umană și apoi specifică: legea autorizează ca în anumite cazuri această ființă umană să fie ucisă. Pentru exemplificare, iată articolul 1 din legea «Veil-Pelletier» care autorizează avortul în Franța:

«Legea garantează respectarea oricărei ființe umane de la începutul vieții (de la concepere). Acest principiu va putea fi încălcat numai în caz de necesitate potrivit condițiilor stabilite de prezenta lege.»

«Datorită lipsei sale de maturitate fizică și mentală copilul are nevoie de îngrijiri și protecții speciale, inclusiv de o asistență juridică adecvată, atât înainte cât și după naștere.» (Declarația drepturilor copilului, Adunarea Generală a Națiunilor Unite, 20 noiembrie 1959)

Așadar e un adevăr științific incontestabil că omul este om din momentul concepției. Acest lucru este scos în evidență de faptul că printre medici, ginecologii și obstetricienii sunt în general împotriva avortului, în schimb cei mai favorabili sunt psihiatrii. O anchetă făcută printre medicii englezi, întrebați ce părere au despre avortul liber, a condus la următoarele rezultate: 92% nu, 4% da, 4% nici un răspuns. Și totuși dacă medicii practică avortul, nu o fac atât din ignoranță, fiindcă nu-și dau seama că suprimă vieți omenești, ci fiindcă nu au principii morale referitoare la valoarea vieții, sau se fac presiuni și sunt amenințați cu pierderea serviciului, sau, în cele mai multe cazuri, din dorința de câștig. Elocventă este mărturia unui medic din New York:

«Din punct de vedere financiar, după ani de activitate, nu pot să nu mărturisesc că sunt puțin ca un texan care a săpat un puț de apă și a găsit petrol.» (Medical Economics, 23 noiembrie 1973)

«Copiii nenăscuți au toate calitățile și toate atributele

adultilor, de care se deosebesc numai prin vârstă și maturitate; din punct de vedere medical, viața umană este un fenomen continuu de la concepere până la moarte.» (Curtea Supremă a statului Missouri, octombrie 1972)

«A pune întrebarea dacă avem de-a face deja sau nu cu o ființă umană înseamnă a pune greșit problema. Fapt este că Dumnezeu a intenționat cu siguranță să creeze o ființă umană și că (prin avortul comis) această ființă umană care trebuia să se nască a fost privată de viață, și aceasta nu este altceva decât un asasinat.» (Dietrich Bonhoeffer)

«5 octombrie: Astăzi a început viața mea. Tăticul și mămică nu știu încă lucrul acesta. Sunt mai mică decât o gămălie de ac, cu toată acestea sunt o ființă deja independentă... Un alt lucru s-a stabilit: voi fi o fetiță.

19 octombrie: Apare primul mei sânge, primele mele vene...

25 octombrie: A început să-mi bată inima...

25 noiembrie: Astăzi, pentru prima dată, inima i-a spus mamei că mă poartă în sânul ei. Îmi imaginez cât de mare îi este bucuria.

12 decembrie: Îmi crește părul și genele.

24 decembrie: Inima îmi este deja perfectă... Mulțumesc lui Dumnezeu, voi fi o fetiță plină de forță și de viață. Toți se vor bucura la nașterea mea.

28 decembrie (Sărbătoarea «Pruncii Nevinovați»): Astăzi mama m-a asasinat.» (Din Jurnalul unui copil care nu s-a născut)

3. Femeia este stăpâna propriului trup?

Excluzând popoarele la care există sclavia, dacă mai există asemenea popoare, nici un om nu poate deveni proprietatea altui om. Însă copilul nenăscut nu este un organ al mamei sale; el este o ființă unică, distinctă, cu o individualitate genetică a sa proprie. Prin urmare mama nu poate dispune cum vrea de această nouă ființă. În Antichitate în Imperiul Roman, pater familias (tatăl) avea drept de viață și de moarte asupra copilului (ius vitae necisque). Acest drept a fost abolit de împărații Adrian și Constantin. În continuare civilizația a înaintat, punându-se bazele societăților democratice în care nimeni nu poate fi stăpânul altuia, în care cel puternic nu are dreptul să dispună de viața celui mai slab, în care toți oamenii trebuie respectați în mod egal. Legalizarea avortului este o reîntoarcere la barbarie; mama (mater familias) ia locul tatălui (pater familias). Mama ar putea fi cel mult proprietara trupului ei, cum poate fi proprietara unui garaj, dar în nici un caz nu poate fi proprietara copilului pe care îl adăpostește. De aceea nu are dreptul să suprimă o viață umană, după cum nu are acest drept nici medicul, nici psihologul, nici psihiatrul, nici juristul, nici demograful, nici politicianul.

Copilul nu poate fi considerat un apendice al trupului mamei. Dacă ar fi un apendice ar putea fi înlăturat pentru un motiv just. Celulele apendicelui au același cod genetic pe care îl are orice celulă a trupului mamei. Dar ovulul fecundat monocelular și apoi embrionul care se dezvoltă în uter are un cod genetic complet diferit de cel pe care îl au celulele trupului mamei. Prin urmare, e vorba de o ființă umană diferită, nu de o parte a trupului mamei. Mama are dreptul să dispună de trupul ei, însă embrionul pe care îl poartă în trupul ei aparține altei persoane.

Nu poate fi admis ca motiv faptul că femeia are dreptul inviolabil la intimitatea propriului trup. Dacă un cetățean ar auzi din stradă strigătele unui copil pe care mama sa îl maltratează și îl ucide în casă, ar respecta intimitatea casei acelei mame? Nu. Deschide și, dacă e cazul, sparge ușa casei spre a salva viața copilului. Datorită comportamentului agresiv și abuzului față de o altă ființă umană, o atare femeie pierde dreptul constituțional în virtutea căruia nimeni nu se poate amesteca în treburile ei personale. Același principiu e valabil în cazul avortului. Dreptul copilului la viață prevalează asupra dreptului femeii la libertate și la intimitatea propriului trup.

O aplicare asemănătoare e ilustrată de cazul când copilul din sânul matern necesită o transfuzie endouterină de sânge pe care mama o refuză deoarece convingerile ei religioase interzic transfuzia de sânge. Transfuzia se face cu forța. Dreptul de a profesa liber propria religie e fundamental și sacru, dar mama nu-i poate impune copilului pe care îl poartă convingerile sale religioase.

«După cum aș respinge legea lui «pater familias» din Roma antică, tot astfel aș respinge și legea lui «mater familias» din America de astăzi. După cum nu aș fi de acord cu atribuirea din partea statului tatălui roman a dreptului de viață și de moarte asupra propriului copil, tot astfel nu aș fi de acord să i se acorde mamei americane dreptul de moarte asupra propriului copil. Îmi doresc sincer ca legiuitorii noștri să dea dovadă de un umanism asemănător cu al împăratului Adrian care a suprimat acel articol din legea romană.»

(Charles Carroll)

Tineri teologi români și germani în dialog

În perioada 6-12 august, la Centrul social-pastoral „Sfânta Cruce” de la Mănăstirea Caraiman, se desfășoară cea de-a 18-a întâlnire a Dialogului tinerilor din Biserica Ortodoxă Română cu cei din Biserica Evanghelică din Germania (Junger Dialog BOR-EKD).

Marti, la sărbătoarea Schimbării la Față a Mântuitorului Hristos, cele două delegații au primit binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel. Lucrările au fost deschise ieri sub președinția Preasfințitului Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal.

Tema pe care cei 12 teologi o vor aborda prin referate și discuții, dar și prin prisma exemplelor practice de implicare a Bisericii în viața comunității, de misiune social-filantropică și medicală, pornește de la textul din Apocalipsă 21, 4: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi...” și se intitulează „Atitudinea creștină în fața durerii și a morții”, după cum informează „Ziarul Lumina”.

„Mesajul nostru în cadrul acestei întâlniri este de a face cunoscută lucrarea Bisericii de alinare a suferinței, atât prin rugăciunea comună, cât și prin lucrarea «extra muros», prin activitatea filantropică și medicală”, a afirmat diac. lect. dr. Cătălin Vatamanu, coordonator al delegației românești din partea Patriarhiei Române.

„În aceste zile ne propunem să dialogăm despre modul în care cele două Biserici sunt implicate în misiunea de vindecare a omului, trup și suflet. Ne-am bucurat la deschiderea lucrărilor de prezența Preasfințitului Episcop-vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul”, a reliefat Marius Ciulu, coorganizator. „La prezentul dialog încercăm să găsim un limbaj comun privind tema pastorației, astfel încât contribuția noastră la dialogul dintre Biserici să fie relevantă”, a afirmat vicarul Florian Krönke. „Ne dorim o săptămână de discuții intensive și de referate captivante, în cadrul minunat al Mănăstirii Caraiman și al ospitalității românești”, a afirmat Matthias Geisler, coorganizator al delegației EKD.

Dialogul tinerilor teologi BOR-EKD se desfășoară din 1994, cu scopul de a facilita o mai bună cunoaștere reciprocă a teologiei, vieții liturgice, pastorale și misionare a celor două Biserici.

710.000 de croați vor un referendum pe tema căsătoriei

08.06.2013, Zagreb - Inițiativa civilă „În numele familiei”, din Croația, a strâns persoane, familii și organizații din societatea civilă dedicate promovării valorilor umane universale, precum și asociații, comunități și mișcări religioase, toate susținând că instituția căsătoriei are la bază uniunea dintre un bărbat și o femeie. Între 12 și 26 mai 2013, inițiativa a permis cetățenilor Republicii Croate să se exprime dacă cred că trebuie organizat un referendum pe tema căsătoriei, referendum care să ceară răspuns național la întrebarea: „Sprijiniți introducerea unei prevederi în Constituția Republicii Croate care să definească instituția căsătoriei ca uniunea vie dintre o femeie și un bărbat?”

În cele 15 zile, perioada în care se pot strânge semnături pentru convocarea unui referendum, au fost strânse peste 710.000 semnături, arătând clar că cetățenii croați doresc ca această problemă importantă să fie dezbătută prin referendum. Numărul de semnături reprezintă 20% din electorat, în timp ce legea croată stabilește că pentru convocarea unui referendum este nevoie de cererea a 10% din electorat. În perioada de strângere de semnături, peste 6.000 de voluntari și 1.200 de coordonatori și-au dăruit timpul propriu în peste 2.000 de locații din Croația, pentru atingerea obiectivului. Nu de puține ori au fost expuși insultelor, umilirilor și atacurilor fizice. Documentele cu semnăturile au fost în unele locuri rupte, pagina web a inițiativei a fost spartă, iar logoul copiat de grupările homosexuale pentru a crea confuzie între cetățenii care își exprimau opinia. Unele locații de strângere de semnături au fost dublate de suporterii „familiei” homosexuale, apelându-se la muzică și la distragerea cetățenilor de la exprimarea opiniei. Peste 50 de atacuri au fost raportate poliției, în special în Zagreb și în Rijeka.

Inițiativa „În numele familiei” a fost sprijinită de majoritatea comunităților religioase din Croația și de majoritatea partidelor politice, de multe organizații ale societății civile și de persoane publice, din lumea sportului, a muzicii, a artei ș.a. Săptămâna viitoare petiția va fi înmănată Parlamentului croat, care trebuie apoi să declanșeze referendumul. „Suntem mulțumiți de faptul că legile și constituția Croației garantează protejarea drepturilor civile și umane ale tuturor cetățenilor țării, indiferent de naționalitate, afiliere religioasă sau orientare sexuală. Respectăm demnitatea fiecărei persoane și considerăm că este o oportunitate pentru cetățeni să își exprime punctul de vedere pe teme atât de importante precum căsătoria”, a declarat Eljka Markić, reprezentant al inițiativei „În numele familiei”

Curtea Constituțională din Croația a suspendat “educația sexuală” în școli

04.06.2013, Zagreb - Curtea Constituțională croată a decis să suspende un program agresiv de “educație sexuală” în școlile din această țară pe motiv că guvernul nu a consultat organizațiile de părinți, informează AFP, citat de CulturaVietii.ro. “Să permiți părinților să participe la pregătirea unui conținut educativ este o obligație constituțională, mai ales când este vorba despre convingeri și credințe diferite”, se motivează în decizia Curții, sesizată de un partid, de organizații civice conservatoare și de Biserica Catholică.

Programul era obligatoriu și era destinat elevilor începând cu clasa a 3-a și până la clasa a 12-a inclusiv. Temele variau și acopereau contracepția, masturbarea, maladiile cu transmitere sexuală, homosexualitatea și egalitatea între sexe. Începând cu clasa a treia programa prevedea exerciții de “atingere” reciprocă. Despre pornografie urma să “se predea” începând cu clasa a 6-a. Motivația pentru acest program era aceea de a reduce numărul sarcinilor la adolescente (circa 2.000 pe an) și numărul de avorturi (400 pe an). Criticii acuză însă că programul era unul de “indoctrinare” și “promovare a pornografiei, a promiscuității și a homosexualității”.

Materia a stârnit un scandal la începutul acestui an când dr. Judith Reisman, fost investigator principal într-un proiect al Departamentului de Stat al SUA privind abuzul sexual asupra copiilor și autoarea mai multor cărți pe această temă (Kinsey: Crimes & Consequences”; “Sabotajul sexual”) a călătorit în Croația pentru a-i avertiza pe părinți asupra viciilor acestui program. Guvernul croat, a spus dr. Reisman pentru publicația WorldNetDaily, impune modelul bazat pe teoriile despre sexualitatea umană ale lui Alfred Kinsey, întemeietorul “sexologiei” și “autoritatea” la care fac referire și “minoritățile sexuale” în susținerea propriilor pretenții de normalizare. Așa cum dr. Reisman prezintă în cartea amintită, acesta și-a obținut rezultatele cercetărilor prin experimentarea sexuală pe câteva sute de copii pe care i-a molestat și pe un grup nereprezentativ de cetățeni americani – inclusiv delinvenți sexuali, prostituate, deținuți și exhibiționiști.

Guvernul croat nu a consultat părinții înainte de introducerea acestui program și nici nu există alternative (opțiuni). “Programul este construit pe pretențiile lui Kinsey că copiii sunt ființe sexuale încă de la naștere,” a declarat dr. Reisman. Unul dintre autorii curiculei din Croația, Aleksandar Stulhofer, profesor de sexologie în Zagreb, are legături cu cercetările lui Kinsey și cu activitatea unui institut care poartă numele acestuia, conform dr. Reisman. La finalul materialului se amintește că în România, în contextul presiunilor tot mai insistente pentru introducerea “educației sexuale” obligatorii, peste 50 de ONG-uri au remis recent ministrului educației un memoriu prin care își prezintă opoziția față de o astfel de abordare și în egală măsură față de obligativitatea acestei materii

Fără idealurile morale, Occidentul își va afla sfârșitul în următorii 50 de ani

07.06.2013, Moscova - Pr. Vsevolod Chaplin, președintele Departamentului pentru Biserică și Relații Sociale al Bisericii Ortodoxe Ruse, crede că legalizarea “căsătoriilor” homosexuale va conduce în cele din urmă la sfârșitul civilizației apusene moderne, cândva în următorii cincizeci de ani. “Principalul lucru în viață și în relațiile internaționale nu ține de economie sau de politică, ci dacă se aderă sau nu la normele morale eterne. Se știe că multe țări vestice nu mai susțin această imoralitate extremă drept normă, pentru că să spui că e negru ceva alb nu merge, iar aceasta înseamnă că Rusia are

o excelentă ocazie de a spune întregii lumi că pretinsele căsătorii homosexuale și încercările de legalizare a incestului și pedofiliilor sunt moarte și sinucidere.”

Afirmația pr. Vsevolod, pentru Interfax-Religion, vine în contextul în care președintele Vladimir Rus, după o întâlnire între reprezentanți ai Uniunii Europene și ai Rusiei, și-a declarat disponibilitatea de a semna o lege de interdicere a adopțiilor de copii ruși din partea “familiilor” cu parteneri de același sex. Preotul crede că Rusia, “care a dorit și a fost mereu capabilă să conducă lumea”, poate spune Occidentului că este capabil să se revigoreze și “să facă Europa creștină din nou, mergând înapoi la idealurile ce clădeau cândva Europa”. “Fără aceste idealuri, Rusia și Europa nu ar exista. Civilizația apuseană nu va mai exista în cincizeci de ani fără ele. Ține de voi, dragi prieteni, să decideți. Nu puteți evita să faceți alegerea”, a spus el.

Pr. Vsevolod crede că dorința parlamentarilor ruși, care a fost acum susținută de președinte, de prevenire a adopției de copii ruși de cuplurilor homosexuale străine, este “o manifestare elementară a bunului simț”. Adopția externă dintr-o țară ce trece printr-o criză demografică este “ceva profund anormal, imoral și nenatural”, a mai spus el. “Cât privește adopția de către cupluri de perverși, date științifice credibile arată că cei crescuți de astfel de cupluri au deviații morale mai frecvent decât copiii crescuți de cupluri normale, chiar și de un singur părinte”, a mai completat preotul.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

<p><i>curierul ortodox</i> Publicație în limba română Indice de abonare: 22034</p>	<p>Adresa redacției</p> <p>“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44 http://www.curierulortodox.info fustei_nicolae@yahoo.com</p>	<p>REDACTIA</p> <p>Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic</p>	<p>Tipografia “Prag” str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 800 Comanda: 1410</p>
--	---	---	--